

Hodnocení diplomové práce

Jméno studenta:	Bc. Petr Lukeš
Název práce:	Nadčlověk v knize Tak pravil Zarathustra
Druh práce:	magisterská diplomová práce
Hodnotil:	Mgr. Pavel Hobza, Ph.D.
Druh hodnocení:	posudek oponenta
Datum:	22. srpna 2018

Stupeň hodnocení:	A 1 výborně	B 1- výborně mínus	C 2 velmi dobře	D 2- velmi dobře mínus	E 3 dobře	F 4 nevyhověl
	☐	☐	☒	☐	☐	☐

Dílčí hodnocení:

	Stupnice						
Hodnocení (+)	A	B	C	D	E	F	Hodnocení (-)
Probíhaly konzultace *	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Neprobíhaly konzultace
Znalost literatury k tématu	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Neznalost literatury k tématu
Kriticky hodnotí zdroje	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Nehodnotí použité zdroje
Dobrá struktura textu	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Nevyhovující struktura textu
Argumentuje logicky správně	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Neargumentuje logicky správně
Ucelený úvod a závěr	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Nedostatečný úvod a závěr
Správný vědecký aparát	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Nesprávný vědecký aparát
Kvalitní jazykové podání	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Nekvalitní jazykové podání

* Vyplňuje jen vedoucí práce.

Kontrola plagiátorství:

Zvolte položku.

Slovní hodnocení:

Jak naznačuje název práce, diplomant si vytkl za cíl interpretovat pojem nadčlověka v díle *Tak pravil Zarathustra*, přičemž za hlavní interpretační klíč, na jehož základě chce svou interpretaci provádět je čas (chce vypracovat časovost nejenom pojmu nadčlověk, ale i pojmu vůle k moci, který je – jak se snaží ukázat – komplementární s nadčlověkem). I když těžiště své práce koncentruje na interpretaci klíčových pasáží *Zarathustry*, daří se mu i názorně ilustrovat některá témata na základě ostatních Nietzscheových spisů (především *Ecce Homo*, ale i dalších). Pokud jde o zpracování tématu, respektive o uskutečnění vytyčeného záměru, lze konstatovat, že se to diplomantovi povedlo na výbornou. Struktura práce je velmi přehledná a svědčí o promyšlenosti tématu.

Tváří v tvář této promyšlenosti však působí přinejmenším nevyváženě, že diplomant takřka nepracuje se sekundární literaturou. Přesněji řečeno, používá několik českých (případně do češtiny přeložených) monografií, ale vůbec nezohledňuje současné (anglické, německé či francouzské) diskuse. Ani v případě českých monografií se však nesnaží o kritické zhodnocení jejich přístupu. Vlastně jediné kritické hodnocení sekundárních zdrojů se týká problematiky posledního člověka, kdy se vyrovnává s Heideggerovým a Finkovým přístupem – i v tomto případě by ale bylo velmi žádoucí ukázat, jak vypadají současné diskuse (čtenář si nemůže být jist, zda daná interpretace je vlastním přínosem diplomanta, anebo zda se jedná o dnes běžnou interpretaci). Například v celé důležité kapitole „Nová perspektiva těla“ pracuje autor pouze s jediným sekundárním zdrojem, monografií od J. Chavalky. Podobně je tomu i v následující, opět velmi důležité kapitole „Vůle a čas“, kde je stejný autor citován pětkrát a kromě něj již pouze jednou V. Zajíc (str. 68) a dvakrát M. Heidegger (str. 69, 72). Připomeňme, že jedním z hlavních cílů diplomové práce je ukázat znalost a orientaci v tématu, a to především na základě kritického hodnocení primárních a především sekundárních zdrojů, což zde autor bohužel vůbec nečiní.

Práci každopádně doporučuji k obhajobě a navrhuji známku **C**.

Poznámky

str. 41: „Základní rozvrh člověka nastaven už Aristotelem jakožto první a druhá podstata, je zde překonán.“ Není jasné, jak Aristotelova koncepce první a druhé podstaty ze spisu *Kategorie* souvisí s rozvrhem člověka; u Aristotela se tato problematika týká pouze rozlišení jednotlivin (první podstata) a rodů a druhů (druhá podstata).

str. 50: „Když Zarathustra mluví o vzniku svých omylů a bludů, používá k tomu velmi zvláštní pojem „vymrštit“ (warfen): „Kdysi vymrští i Zarathustra (Einst warf auch Zarathustra) svůj blud směrem mimo člověka, jako všichni vyznavači záhrobí.““ warfen je minulý čas, infinitiv je werfen. Jedná se o zcela běžné sloveso znamenající „házet“. Je otázka zda konotace českého slova „vymrštit“ neposouvají poněkud význam toho, co zde chce Nietzsche říci.

str. 50: „Podle Nietzscheho se však toto „promítání“ sebe sama do iluzorních představ (schémat) děje kvůli tomu, neboť člověk nerozumí svému tělu a jeho místu ve světě.“ Jedná se asi jen o překlep: místo „neboť“ by asi mělo být „že“.

str. 58: Německý termín *Selbst* je do češtiny překládán jako „prapodstata“, což je nejenom jazykově, ale i filosoficky značně problematické. Bylo by dobré se u tohoto překladu déle zastavit a například zvážit překlady do jiných jazyků (alespoň do angličtiny či francouzštiny). Zatímco německé *Selbst* („sám“) odkazuje spíše k hermeneutické problematice sebe sama (viz například Foucault či Ricoeur), „prapodstata“ sugeruje spíše ontologickou problematiku, kterou ale tento termín (alespoň jak je z diplomantovy argumentace patrné) rozhodně nemá.

str. 65: „Touto zvláštní metaforou si Nietzsche připravuje útok na minulost pochopenou jako vinu, jejíž hlavní charakteristikou je, že se „vine“.“ Jedná se zde o slovní hříčku, že se vina vine? A jedná se o slovní hříčku, kterou používá sám Nietzsche? Pokud ano, měly by se zde uvést německé termíny.

str. 70: „Vůle k moci, jež je podstatou světa...“ Zvážit, zda se nejedná o příliš silné metafyzické tvrzení. Bylo by značně problematické tvrdit, že Nietzsche považoval vůli k moci za podstatu v tradičním smyslu.

str. 90: „Často se můžeme setkat s interpretací, že myšlenka věčného návratu, jež nastupuje ve třetí knize do centra pozornosti, upozaduje učení o nadčlověku, neřkuli ho nahrazuje.“ Proč není uvedeno, kde se s tím lze setkat a kdo tento názor zastává? Zvlášť v případě diplomové práce je takové konstatování bez uvedení patřičného odkazu neakceptovatelné.